

[Fiskeriministeren.]

og heldigst kunne behandles i forbindelse med den almindelige revision af ejendomsbeskatningen. Lovforslaget gik isvrigt i udvalg, og der blev for dette udvalg i ministeriet indsamlet en del oplysninger, som nu kan stilles til et eventuelt nyt folketingsudvalgs disposition, selvom nogle af disse oplysninger måske nu nok er noget forældede. Ved første behandling i januar 1949 var daværende finansminister H. C. Hansen også inde på, at noget talte for, at man burde afvente skattelovskommissionens forslag vedrørende hele ejendomsbeskatningen, og også ved første behandling i december 1949 hævdede daværende finansminister H. C. Hansen det synspunkt, at det ville være urimeligt at rive spørgsmålet om frugtplantager ud af den samlede behandling af beskatningslovene.

I det i skattekommissionens betænkning II indeholdte forslag til en ny lov om vurdering og beskatning til staten af faste ejendomme er der i § 53 foreslået særlige regler for frugtplantager. Medens det her foreliggende lovforslag vil fritage beplantningen på alle frugtplantager på mindst 2 000 m² for ejendomsskyld, er det skattekommissionens opfattelse, at fritagelsen kun er på sin plads i den første række år af en frugtplantages levetid, nemlig de år, hvori plantagerne ikke giver noget udbytte eller i hvert fald kun et ringe udbytte, samtidig med at der i de samme år er store anlægsudgifter. Man regner i almindelighed med, at æbleplantager — det er jo særlig dem, der betyder noget — først forrenter sig fra det 6. år, og at udbyttet derefter stiger til det 15. år.

Jeg tror derfor, at det fremsatte lovforslag er altfor vidtgående. Der er således ikke tilstrækkelig grund til at fritage de ældre frugtplantager, der giver godt udbytte, og der er isvrigt næppe tilstrækkelig grund til forlods, før den almindelige revision af ejendomsbeskatningen, at gå så vidt som her foreslået. Man må også tænke på den betydning med hensyn til ejendomsbeskatningen, som det vil have for kommunerne. Forudsætningen for, at man på nogen måde skulle følge lovforslaget, må det da i alt fald være, at man først søgte at skaffe sig noget regnskabsmateriale for at se, hvorledes erhvervets indtjeningsmuligheder ligger.

Jeg for mit vedkommende er derfor mest tilbøjelig til at mene, at spørgsmålets løsning må vente, indtil vi kommer til den almindelige revision af ejendomsbeskatningen, men naturligvis er jeg villig til at deltage i en saglig og velvillig forhandling om lov-

forslaget i det folketingsudvalg, som jeg forudsætter vil blive nedsat.

Ordføreren for forslagsstillerne (*Skytte*):

Jeg takker den højtærede fiskeriminister for hans udtalelser, selvom jeg godt kunne have ønsket, at den velvilje, der også fandtes i dem, havde fundet et noget stærkere udtryk.

Det er nu tredje gang, vi her i tinget fremsætter lovforslaget. Sidste gang, det skete, var i samlingen 1949—50, og jeg kan henvise til mine bemærkninger ved denne lejlighed; de findes i folketingstidenden for 1949—50 sp. 1443 og fremefter.

Derudover vil jeg gerne tilføje følgende: Dansk frugtavl er et erhverv, der er i stadig udvikling, og det er fra at være et erhverv uden nævneværdig betydning for landets økonomi nu bliver et erhverv, der udover at forsyne hjemmemarkedet har formået at oparbejde en efterhånden betydelig eksport. Som forholdene har udviklet sig, må dansk frugt i dag på hjemmemarkedet konkurrere med indført frugt, samtidig med at dansk frugt eksporteres til flere lande, på hvis markeder man må konkurrere med disse landes hjemlige frugt. Når dansk frugtavl har kunnet præstere dette, er årsagen, at man har anstrengt sig for at fremstille kvalitetsfrugt, og man har underkastet sig sorterings- og kvalitetsbestemmelser, der har givet dansk frugt et godt renommé på udlandets markeder. Ikke desto mindre er dansk frugtavl i dag ude i en hård konkurrence. Det er ingenlunde gyldne tider for erhvervet for øjeblikket. Også derfor føles den skattemæssige ulighed for frugtavlserhvervet næsten mere tyngende og uretfærdig end nogensinde før. Jeg må sige, at det er en ringe trøst for landets frugtavlere, plantageejerne, at de fremdeles må vente på en samlet skatterevision. I det hele taget vil jeg gerne her indflette den bemærkning, at jeg synes, det er uheldigt, vi stadig tilsyneladende hindres i at rette uligheder i bestående beskatningsformer under henvisning til en eller anden fremtidig kommende reform, som ingen kender tidspunktet for.

Når mit parti tidligere har fremsat et forslag som det foreliggende, og når vi genfremsætter det nu, bundet det i vort principielle syn på bygningsskatten, og vi finder det urimeligt, at den værdi, hvormed en beplantning har forøget en ejendoms vurderingssum til ejendomsskyld, skal indgå i forskelsværdien og derved faktisk beskattes som bygning. Jeg kan ikke se det rimelige og retfærdige i, at fordi en mand udnytter sin ejendom og planter frugttræer på den og disse træer så vokser — det kommer jo